

Rozhovor so sestrou pamětnici

Pre mňa významná ``sestra pamětnice `` je moja báječná, ešte stále čiperne pracujúca kolegyňa, Magdaléna, ktorá by už mohla byť dávno v dôchode, ale stále má rada svoju prácu a veľmi rada do nej chodí.

S mojím návrhom rozhovoru jednoznačne súhlasila. V jej očiach som videla veľké nadšenie pri spomienkach na jej krásnu mladosť, plnú zážitkov, či pri štúdiu alebo samotnom pracujúcom živote.

Počas života si prešla viacerými oddeleniami, na ktoré spomína s láskou.

Na rozhovor sme sa dopredu pripravili. Prv mi Magdalénka ponachádzala všetky jej krásne pamiatky. Můžeme vidieť jej fotky počas štúdia, na koleji, pri práci, fotky oznámenia, jej stužka pri záverečnom stužkovaní alebo jej menovku. Mne osobne sa moc líbila jej pracovná uniforma, ktorá pozostávala z čepca, šiat a zástery. Mohla som si všetko na sebe aj vyskúšať.

Veľmi fascinujúca je aj sklenená injekčná striekačka, ktorá sa dnes už nepoužíva.

Na začiatok by som rada spomenula, že Magdička pochádza zo Slovenska, ale väčšiu časť svojho života prežila v Českej republike.

1. Magdička, máte nejaký príbeh k tomu, ako ste sa stali zdravotnou sestričkou?

Úprimne, mojím snom nikdy nebolo stať sa zdravotnou sestričkou. Jedného dňa sme si s mojou najlepšou kamarátkou povedali, že tento obor vyskúšame. Spoločne sme sa po ukončení základnej školy prihlásili na SZŠ.

2. Máte niekoho v rodine, kto by študoval a pracoval v zdravotníctve?

Nie, nie, nikto z našej rodiny nikdy neštudoval, a ani nepracoval v zdravotníctve. Túto časť som začala ja.

3. Kde ste študovala SZŠ?

Školu som vyštudovala v Žiline na Slovensku. Po základnej škole ma na SZŠ nevzali, ale na gymnázium áno, ale tam som nechcela ísť. Od mojej pani učiteľky som sa dozvedela, že ma nevzali preto, pretože bol otec komunista. Rok po základnej škole som pracovala v Českej republike, konkrétne Vraný u Slaného v Sociálnom ústave pre postihované ako pomocnice. Potom som sa znova prihlásila na SZŠ, kde ma už prijali.

4. Spomínate si na to, aké boli podmienky pre prijatie na SZŠ?

Prijímacie skúšky boli hlavne z biológie a zo slovenčiny, potom z ruštiny a matematiky.

5. Ako dlho Vám trvalo štúdium na SZŠ?

Dokopy som školu navštevovala 4 roky a získala som aj maturitu.

6. Páčilo sa Vám štúdium? Chodili ste aj na odbornú praxi?

Štúdium sa mi páčilo. Po tých rokoch štúdia som si nevedela predstaviť, že by som pracovala nejakej inej oblasti ako zdravotníctvo.

Na praxi sme chodili. V prvom ročníku to bolo 1 krát za týždeň, v druhom ročníku zase 2 krát týždenne a v treťom ročníku to bolo 3 krát za týždeň.

Najviac sme navštevovali interné oddelenie, chirurgické oddelenie. Najmenej zase detské oddelenie a gynekológiu.

7. Ako vyzerala vaša uniforma? Nosili ste aj čapice?

Moja uniforma boli šaty, modré šaty s bielou zásterou. Nosili sme čepiec, biely. Samozrejme tiež menovky.

8. Kam ste zamierala po maturite? Aké bolo Vaše prvé oddelenie?

Po maturite som začala pracovať v Rajeckých Tepliciach na doliečovacom oddelení. Bolo to niečo ako LDN, ale nachádzali sa tam aj mladí ľudia, napríklad po appendixu a pod. Boli hospitalizovaní na týždeň, alebo 14 dní. Oddelenie bolo zamerané na internu a chirurgiu. Pracovala som tam skoro 2 roky.

2. oddelením bola chirurgia v Čadci. Potom som sa vydala a presťahovala do Mladej Boleslavi.

3. oddelením bola Interna, tu som pracovala 1 rok. Chcela som pracovať na chirurgii, a tak som prešla na chirurgické oddelenie - septickú časť, kde som strávila približne 4 roky.

Potom som otehotnela. Na materskej dovolenke som bola 8 rokov, od 27 rokov. Mám dokopy 3 deti.

Po materskej dovolenke som bola 8 rokov na obvode - detskom stredisku. Potom som bola 7 rokov opäť na chirurgii, 10 rokov na psychiatrii v Kosmonosy, konkrétne na geronto-psychiatrii. Po psychiatrii ma to opäť lákalo na chirurgiu, a tak som začala v Klaudiánovej nemocnici na septickej časti, približne 2 roky.

A mojim posledným oddelením, kde som až do tejto chvíle je chirurgické oddelenie - aseptická časť v Klaudiánovej nemocnici v Mladej Boleslave.

9. *Spomeniete si prosím na to, aký plat ste mala, keď ste začínala pracovať v zdravotníctve?*

Keď som začínala v zdravotníctve, môj nástupný plat bol 800 korún. Na dnešné pomery je to hrozne málo, ale v tej dobe to boli poriadne peniaze. Postupne sa to zvyšovalo na 3000 a viac.

10. *Aké pomôcky ste používali, a dnes sa už nepoužívajú? Spomeniete si? Tak napríklad to boli sklenené injekčné striekačky, ktoré sme museli sterilizovať po každom použití. Kovové jehly, alebo vôbec neboli kolostomické pomôcky. Ak mal pacient umelý vývod, naň sme dávali jenom buničinu a prikryvali. Samozrejme sme museli vždy všetko čistiť a prezliekať posteľ. Kanyly neboli taky, museli sme každý deň napichovať jehlami. Sterilné rukavice sme nemali, museli sme klasické nesterilné rukavice sterilizovať púdom.*

11. *Spomeniete si na nejaké zvláštnosti počas Vašej dlhoročnej praxe v zdravotníctve, ktoré boli špeciálne pre dané oddelenie? Spomínam si napríklad na frázu "fisakované sestry na sále". Boli to sestry, teda i ja, ktoré asistovali na operačnom sále ako nesterilné sestry.*

12. *Chceli by ste ešte niečo spomenúť, povedať? Rada by som ešte spomenula, takú zvláštnosť, ktorá sa dnes už nedelá. Keď sme boli prijaté do zamestnania v tú dobu, tak sme boli pod svojím kmeňovým oddelením, ale stalo sa, že ak nás bolo hodne na oddelení, tak nás vrchná sestra predelila na mesiac, dva mesiace na iné oddelenie. Ja som takto bola napríklad aj na urológii a onkológii.*

Ďakujem veľmi pekne mojej drahej kolegynke, že si našla čas, aby mi našla všetky jej spomienky z dob, kedy ona sama bola študentkou na SZŠ.

Ďakujem jej, že sme si spoločne našli počas našej pracovnej doby čas, a takto pekne sme zvládli napísať pár otázok.

Myslím, že bola tiež rada. Pri tom ako rozprávala, sa porád usmievala.

Ďakujem!

Stužkovanie 1977

Dominika Kráželová, Všeobecná sestra, kombinovaná forma, 3. ročník,
2020/2021

